

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022448 19 Кж
Бањалука, 26.11.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједник вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланови вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог И.Б., због продуженог кривичног дјела примање мита из члана 319. став 1. у вези са чланом 57. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелом фалсификовање или уништавање службене исправе из члана 349. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука и браниоца оптуженог, адвоката Г.Ј. из Б.Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022448 18 К од 26.11.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.11.2019. године у присуству оптуженог и његовог браниоца, а у одсуству, уредно обавјештеног републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука, донио је

П Р Е С У Д У

Одбијају се, као неосноване жалбе републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука и браниоца оптуженог И.Б., те потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022448 18 К од 26.11.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022448 18 К од 26.11.2018. године, оглашен је кривим оптужени И.Б., због продуженог кривичног дјела примање мита из члана 319. став 1. у вези са чланом 57. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (двје) године у стицају са кривичним дјелом фалсификовање или уништавање службене исправе из члана 349. став 1. истог закона, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци, па је примјеном члана 56. став 1. и 2. тачка 3. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 4 (четири)

мјесеца, у коју је, на основу члана 59. КЗ РС, урачунато вријеме проведено у притвору од 19.3.2018. до 19.4.2018. године. На основу одредбе члана 77. став 1. у вези са ставом 3. КЗ РС, оптуженом је изричена мјера безбједности забрана вршења позива, дјелатности или дужности и то забрана обављања послова еколошког инспектора у општини С. у трајању од 3 (три) године од дана правоснажности пресуде, с тим да се у вријеме проведено у затвору не урачунава у вријеме трајања ове мјере. На основу одредбе члана 83. КЗ РС, од оптуженог је одузета имовинска корист у износу од 500,00 КМ (петстотина КМ), прибављена извршењем кривичног дјела и који новчани износ оптужени има вратити оштећеном М.Ј. На основу одредбе члана 82. став 2. КЗ РС, од оптуженог је одузета имовинска корист у износу од 2.000,00 КМ, прибављена извршењем кривичног дјела. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС), оптужени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 687,00 КМ и паушала у износу од 150,00 КМ.

Против наведене пресуде жалбе су, благовремено, изјавили републички јавни тужилац, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука (у даљем тексту: републички јавни тужилац, Посебно одјељење тужилаштва) и бранилац оптуженог, адвокат Г.Ј. из Б.Л.

Републички јавни тужилац, Посебно одјељење тужилаштва је жалбу изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у дужем временском трајању или потврди изричена казна затвора, као главна казна и истом изрекне и новчана казна, као споредна казна.

Бранилац оптуженог жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и одлуке о казни, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, на начин да се оптужени ослободи од оптужбе на основу члана 298. тачке а) или в) ЗКП РС, или пресуда укине и предмет врати првостепеном суд на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, републички јавни тужилац, Посебно одјељење тужилаштва је предложио да се жалба браниоца оптуженог одбије, као неоснована.

У сједници Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала овог суда, која је одржана у смислу одредбе члана 318. став 1. и 4. ЗКП РС, у одсуству уредно обавјештеног републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење тужилаштва, бранилац оптуженог је изложио жалбу, остајући код приговора из жалбе, као и приједлога, које излагање је оптужени подржао. Предложио је да се жалба републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење тужилаштва, као неоснована, одбије.

Испитујући побијану пресуду, у дијелу који се побија жалбама, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде, из слједећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, аргументима из жалбе браниоца оптуженог, указује се на више облика битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г), з), к), те члана 311. става 2. у вези са чланом 304. став 7. ЗКП РС. Оспорава се законитост у прибављању доказа на којима је заснована

побијана пресуда, те у вези са тим приговорима, гради тврдња о повреди права на одбрану. Садржана је и тврдња да је изрека побијане пресуде неразумљива и противријечна разлозима, те да су, у једном дијелу, изостали разлози о одлучним чињеницама. Оспорава се правилност оцјене доказа и тиме правилност чињеничне основе побијане пресуде, а повреду Кривичног закона, жалба заснива на тврдњи да, у радњама оптуженог, нема битних елемената бића кривичних дјела за које је том пресудом оглашен кривим. У дијелу одлуке о кривичној санкцији, оспорава се правилност и законитост пресуде, кроз правилност оцјене околности од значаја за висину казне, те оправданост изречене мјере безбједности.

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог, изнесени у прилог тврдњи да је побијана пресуда заснована на незаконитим доказима и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС.

Наиме, допис „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С. од 19.3.2018. године, који је достављен у форми „одговора на акт“ Министарству ... РС, Управа за ... (у чијем прилогу је CD са видео материјалом на дан 30.01.2018. године и 14.3.2018. године, те копија записника сачињеног 30.01.2018. године од стране инспектора за екологију И.Б.), потписан је и достављен од стране Ј., као директора тог предузећа. Из садржаја наведеног дописа од 19.3.2018. године, који је изведен као доказ на главном претресу, јасно је видљиво да је поступљено по захтјеву надлежног министарства, МУП РС, број КУ-7/18 за достављање видео материјала и наведеног записника. Ради тога су без основа аргументи из жалбе, изнесени у прилог тврдњи да тужилац, као доказ, није спровео и допис МУП РС, број КУ-7/18, те да се не може испитати истинитост садржине одговора на наведени акт и да је тиме незаконит доказ наведени допис „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С. са достављеним материјалом. Надаље, наведени CD са видео материјалом је добровољно предан од стране М.Ј., као директора предузећа „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С., тако да се не ради о привремено одузетим предметима у смислу одредбе члана 129. став 1. ЗКП РС и тиме обавези сачињавања одговарајућих записника о привременом одузимању предмета и издавања о томе потврде, те чувања привремено одузетих предмета у смислу члана 132. 133. и 134. ЗКП РС. Ради тога су без основа приговори из жалбе да је наведени CD са видео материјалом, прибављен супротно одредбама члана 62., 63., 64. 65. 132., 133. и 134. ЗКП РС и тиме незаконит доказ, те се на истом, у смислу одредбе члана 10. став 2. ЗКП РС, не може заснивати пресуда, као и они приговори, којима се, у контексту оцјене законитости наведеног доказа, указује на повреду права на одбрану, кроз повреду једнакости странака у поступку и права на непристрастан суд, у смислу члана 14. и 13. ЗКП РС и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Надаље, наведени CD са видео материјалом, представља предмет који је послужио као доказ у кривичном предмету, па имајући у виду да је поступак привременог одузимања таквих предмета, па слиједом тога и њихове добровољне предаје надлежном органу који води кривични поступак, уређен процесним одредбама ЗКП РС, то су без основа аргументи из жалбе, изнесени у прилог тврдњи да је прибављање и кориштење овог доказа у супротности са одредбама Закона о заштити личних података („Службени гласник БиХ број 49/06 са измјенама), који се односи на обраду личних података лица на територији БиХ, од старне јавних органа, физичких и правних лица о чему је побијана пресуда дала ваљане разлоге (страница 16. пасус 1.).

Надаље, законом прописани поступак доношења наредбе из одредбе члана 236. став 1. ЗКП РС и поступак у спровођењу посебних истражних радњи из одредбе члана 234. став 2. тачке а), г), д), и њ) ЗКП РС (надзор и техничко снимање телекомуникација,

тајно праћење и техничко снимање лица транспортних средстава и предмета који су у вези са њима, кориштење прикривеног истражиоца и кориштење информатора, симуловани и контролисани откуп предмета и симуловано давање поткупнине), у свему је поштован и то се на детаљан начин образлаже у побијаној пресуди. Из наведене наредбе од 16.3.2018. године, којом су одређене посебне истражне радње (став I до IV), у које је претресно вијеће извршило увид, утврђено је да је судија за претходни поступак на образложен приједлог тужиоца издао наредбу, да је тужилац у приједлогу образложио основе сумње да је дјело почињено, те је уз приједлог доставио доказе из којих основи сумње произилазе. У наредби је наведен начин извођења радњи, те трајање истих, тако да су, са аспекта законитости доказа прибављених спровођењем наведених посебних истражних радњи, којима се указује да се у записнику о претресу лица и потврди о привременом одузимању предмета, не види гдје и на ком мјесту је претрес оптуженог извршен, гдје су пронађене обиљежене новчанице које су од њега одузете, да ли је био пјешак или у возилу и да је одузимање предмета снимљено видео камером. Наиме, претрес лица, како то произилази из записника МУП РС, Управа за ... број 03/1-114/81 од 19.3.2018. године, извршен је приликом лишавања слободе осумњиченог, у складу са чланом 128. став 2. тачка б) ЗКП РС, достављен је извјештај тужиоцу у складу са чланом 128. став 3. ЗКП РС (додатни доказ тужиоца), а потврду о привременом одузимању предмета (обиљежене новчанице, серијског броја и наведеним апоенима), број 03/1-26/81 од 19.3.2018. године, оптужени је без примједбе потписао.

Ради тога су без основа приговори из жалбе и тврдња да је претресање оптуженог без наредбе извршено на незаконит начин, и да су, ради тога, сви докази прибављени на основу претресања лица, незаконити и да се на њима не може заснивати пресуда.

Без основа су и тврдње жалбе да, у наведеној наредби судије за претходни поступак од 16.3.2018. године, у односу на посебне истражне радње из члана 234. став 2. тачка њ) ЗКП РС (тачка IV- симуловање давање поткупнине), није поучен М.Ј. у смислу члана 234. став 5. ЗКП РС, која забрањује предузимање активности које представљају подстрекавање на извршење кривичног дјела, те да су сви докази прибављени спровођењем ове посебне истражне радње, незаконити. Наиме, цитирана законска одредба члана 234. став 5. ЗКП РС, прописује начин поступања полицијских органа или других лица при извршењу мјера из става 2. тачке д) и њ) тог члана, и тиме забрану подстрекавања на извршење дјела, али не и обавезу да се такво упозорење и формално унесе у наредбу суда о спровођењу посебних истражних радњи. Коначно, из садржаја разговора између оптуженог и М.Ј. (тачком III наредбе -добило статус информатора) од 19.3.2018. године, као доказа прибављеног у спровођењу посебне истражне радње надзор и техничко снимање телекомуникација из члана 234. став 2. тачка а) ЗКП РС (тачка I наредбе), супротно тврдњама из жалбе, не произилази да је Јовановић, као информатор, подстрекао оптуженог на извршење дјела, јер је тај разговор између њих двојице, временски посматрано, вођен након што је оптужени већ захтјевао новац, као корист, да у оквиру свог службеног овлаштења не изврши одговарајућу службену радњу, па је без значаја ко је иницирао разговор и локацију сусрета ради предаје новца који је припремљен у циљу реализације посебне истражне радње из члана 234. став 2. тачка њ) ЗКП РС, а који новац је пронађен приликом претреса оптуженог и привремено одузет од њега.

Надаље, надзор и техничко снимање телекомуникација за телефонске бројеве (користили оптужени и Јовановић), који су наведени у наредби за посебне истражне радње из члана 234. став 2. тачка а) ЗКП РС (тачка I наредбе), није у супротности са

потврдом о привременом одузимању предмета од оптуженог. У тој потврди МУП РС, Управа за ... број 03/1-26/81 од 19.3.2018. године (коју је оптужени без примједби потписао), наведени су предмети који су привремено одузети од оптуженог (новчанице од 1 до 20, у апоенима од по 100,00 КМ, серијских бројева), мобилни телефон, марке „Huawei“ црне боје, „SIM картица телефонског броја ...“, службена легитимација са значком, серијског броја и надлежног ограна издавања. Сасвим је јасно да се наведени телефонски број, не односи на серијски број SIM картице тог мобилног апарата, јер тај број није ни наведен у потврди о привременом одузимању предмета, па тиме, супротно тврдњама из жалбе, није ни вршено отварање наведеног мобилног телефона одузетог од оптуженог, противно одредби члана 135. ЗКП РС.

Нису основани аргументи из жалбе, изнесени у прилог тврдњи да је изрека побијане пресуде неразумљива, противријечна разложима и да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, те тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Чињенични опис радњи из изреке, садржи све битне елементе бића кривичних дјела примање мита из члана 319. став 1. у вези са чланом 57. КЗ РС и фалсификовање или уништавање службене исправе из члана 349. став 1. истог закона.

Наиме, у чињеничном опису радњи из изреке, наведено је да је оптужени, дана 30.01.2018. године, као еколошки инспектор Одјелења за привреду и развој општинске управе општине С., вршећи инспекцијски надзор у предузећу „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С., са сједиштем у Б.Л., дошао у круг Пословне јединице наведеног предузећа у мјесту Б., општина С., тражећи да му М.Ј., као директор тог предузећа и одговорно лице, покаже документацију везану за Пословну јединицу С., која се односи на употребну дозволу, грађевинску дозволу и дозволу за екологију, а након извршеног прегледа, саопштио му да је документација непотпуна и да му због тог пропуста може изрећи казну, као одговорном лицу у износу од 3.000,00 КМ, а Пословној јединици С. око 20.000,00 КМ, говорећи му да се све може средити и да му за ту услугу да 500,00 КМ, те сачинио службену исправу – записник о инспекцијском прегледу број 03-09-1/2018 од 30.01.2018. године, а на мјесту гдје се потписује контролисано одговорно или присутно лице, потписао је лице М.Ј., а дана 14.03.2018. године, поново дошао у предузеће „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С. и утоварио три вреће кромпира, а након утовара од Ј. је затражио 2.000,00 КМ, говорећи да ће на тај начин бити миран четири године, те дана 19.03.2018. године и примио од Ј. тражени новац у износу од 2.000,00 КМ, када је лишен слободе од стране овлашћених службених лица, који су код њега пронашли и одузели 20 новчаница у апоенима од по 100,00 КМ.

Дакле, чињенични опис радњи из изреке побијане пресуде, садржи све битне елементе кривичног дјела примање мита из члана 319. став 1. КЗ РС и фалсификовање или уништавање службене исправе из члана 349. став 1. истог закона, јер су у истом, између осталог, наведени односи између М.Ј., као даваоца поклона и оптуженог, као службеног лица, приликом контроле као еколошки инспектор Одјелења за ... С., да је оптужени захтјевао и примио наведени поклон, уз обећање Јовановићу да се „све може средити“ и да ће „бити миран“ у наведеном времену и тиме, уз награду, обећао Јовановићу да неће, у оквиру свог службеног овлашења, предузимати одговарајућу службену радњу, те сачинио службену исправу – записник о инспекцијском прегледу број 03-09-1/2018 од 30.01.2018. године, а на мјесту за потпис контролисаног одговорног лица, потписао је лице М.Ј. и тиме фалсификовао наведену службену исправу.

Овакав чињенични опис дјела, у свему је усаглашен са разлозима датим у образложењу побијане пресуде за све одлучне чињенице, са аспекта постојања предметних кривичних дјела и кривице оптуженог, као и разлозима одлучним за правилну примјену Кривичног закона, ради чега су без основа аргументи из жалбе, којима се указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

У оквиру погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, аргументима изнесеним у жалби браниоца оптуженог, оспорава се правилност оцјене изведених доказа, па слиједом тога и правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Изнесеним жалбеним приговорима се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијане пресуде да је оптужени починио кривична дјела за које је оглашен кривим том пресудом. Такав закључак резултат је правилне оцјене свих спроведених доказа појединачно и у међусобној повезаности, у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС, па дате разлоге, као мјеродавно образложене и ваљане, овај суд у цјелости прихвата.

Наиме, кључно питање, које је на правилан начин ријешила побијана пресуда је оцјена вјеродостојности противријечних исказа свједока М.Ј., директора предузећа „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С. и оптуженог, те су, у смислу одредбе члана 304. став 7. ЗКП РС, у образложењу те пресуде о томе дати ваљани разлози.

Правилно се, у побијаној пресуди, исказ свједока М.Ј. оцјењује као досљедан и увјерљив у изношењу чињеница и околности у вези са дјелом, начином на који је оптужени, дана 30.01.2018. године, вршећи инспекцијску контролу предузећа „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С., ставио у изглед Ј. изрицање новчане казне (одговорном и правомом лицу) због непостојања одређене документације, при томе захтјевао и примио новац у износу од 500,00 КМ, а дана 14.3.2018. године дошао у наведено предузеће, узео три вреће кромпира које су биле лагероване за потребе општине С., а након тога од Ј. је поново затражио 2.000,00 КМ, говорећи да ће на тај начин бити „миран четири године“, који износ је и примио од Ј. дана 19.3.2018. године (пронађен код њега приликом лишавања словоде), а да је записник о инспекцијском прегледу број 03-09-1/2018 од 30.01.2018. године, добио путем поште, те на мјесту гдје се потписује контролисано одговорно или присутно лице, није био његов потпис.

Насупрот томе, у оцјени исказа оптуженог, правилно су у побијаној пресуди дати разлози да се његове тврдње да је новац у износу од 500,00 КМ, а затим и 2.000,00 КМ од Ј., узео на име котизацијских средстава, као будући кооперант предузећа „М.Ф.“ д.о.о. ПЈ С., не могу прихватити, па тиме ни његов исказ, као вјеростојан. Наиме о таквом пословном односу, па и самом разговору о кооперацији (за које свједок Ј.1 тврди да нису вођени), није сачињен никакав уговор или предуговор, чак ни у нацрту, па је према, правилном образложењу побијане пресуде, неуобичајено да се даје аванс за одређене послове, без било какве документације, а свједоци М.М., М.М.1, Х.М. и М.Г., који имају посредна сазнања о дјелу се различито изјашњавају у битним чињеницама и ономе што им је оптужени причао, тако да и у исказима тих свједока, исказ оптуженог нема подлогу.

Исказ свједока М.Ј., потврђен је и доказима прибављеним спровођењем посебних истражних радњи из одредбе члана 234. став 2. тачке а), д) и ђ) ЗКП РС, како је то правилно образложено у побијаној пресуди.

Надаље, графолошким вјештачењем је утврђено да потпис на записнику о инспекцијском прегледу број 03-09-1/2018 од 30.01.2018. године на мјесту гдје се потписује контролисано одговорно или присутно лице, није аутентичан потпису М.Ј., у ком дијелу је потврђен исказ свједока Ј., тако да, у цјелини гледано, правилност оцјене вјеродостојности исказа овог свједока, се не може оспорити жалбеним приговорима браниоца оптуженог.

Слиједом наведеног, на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању, правилно је примјењен Кривични закон и радње оптуженог из изреке побијане пресуде, квалификоване као продужено кривично дјело примање мита из члана 319. став 1. у вези са чланом 57. у стицају са кривичним дјелом фалсификовање или уништавање службене исправе из члана 349. став 1. КЗ РС, због чега су неосновани и приговори жалбе бранилаца оптуженог у основу побијања пресуде због повреде Кривичног закона.

Овај суд је испитао побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, у вези са аргументима изнесеним у жалби тужиоца и браниоца оптуженог, налазећи да исти нису основани.

У складу са општим правилима о одмјеравању казне из одредбе члана 52. став 1. КЗ РС, правилно је првостепени суд утврдио све околности које су од значаја за висину казне и о томе дао ваљано образложене разлоге у побијаној пресуди.

Наиме, за кривично дјело примање мита из члана 319. став 1. КЗ РС, прописана је казна затвора од 2 (двије) до 10 (десет) година, а за кривично дјело фалсификовање или уништавање службене исправе из члана 349. став 1. КЗ РС, казна затвора до 5 (пет) година. Утврђене казне затвора за дјела у стицају и по оцјени овога суда, у свему су примјерене тежини почињених дјела, степену кривичне одговорности оптуженог и околностима под којима су та дјела починијена.

Чињенице да је оптужени ратни војни инвалид IV групе (60% инвалидности) и неосуђиван, које се наглашавају у жалби његовог браниоца, не оправдава изрицање блаже казне, посебно цијенећи да је кривично дјело примање мита из члана 319. став 1. КЗ РС, почињено у продуженом облику и да је за то дјело утврђен доњи минимум казне прописане законом (казна затвора 2 (двије) године), а за кривично дјело фалсификовање или уништавање службене исправе из члана 349. став 1. КЗ, утврђена је казна затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци, у границама прописаним законом за то дјело и уз правилну оцјену околности из члана 52. став 1. КЗ РС.

С друге стране, захтјевање и примање поклона (без обзира на мотив и социјани статус оптуженог, те да ли је дјело извршио из нужде или похлепе), супротно аргументима из жалбе тужиоца, не могу се цијенити као отежавајуће околности, јер представљају битне елементе бића кривичног дјела примање мита из члана 319. став 1. КЗ РС. Осим тога, и поред чињенице да се ради о коруптивном кривичном дјелу, околности извршења дјела те висина користи остварене овим деликтом (новац у износу од 2.500,00 КМ и три вреће кромпира), не оправдава, поред наведене казне затвора, изрицање и новчане казне, као споредне казне у смислу одредбе члана 44. став 2. у вези са чланом 49. став 2. КЗ РС, у ком правцу је приједлог из жалбе тужиоца.

Слиједом наведеног, изречена јединствена казна затвора у трајању од 2 (двје) године и 4 (четири) мјесеца, представља потребну и довољну мјеру казне за остварење сврхе кажњавања из одредбе члана 43. став 1. КЗ РС.

Надаље, примјеном одредбе члана 77. став 1. у вези са ставом 3. КЗ РС, оптуженом је изричена мјера безбједности забрана вршења позива, дјелатности или дужности у трајању од 3 (три) године од дана правоснажности ове пресуде. Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде у овом дијелу, аргументима из жалбе браниоца оптуженог се указује на личне и породичне прилике оптуженог (породични статус, инвалидност), које је овај суд цијенио у оквиру жалбеног основа одлуке о кривичној санкцији.

Из наведених разлога и на основу одредбе члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић